

Ευφορίη, Θαυμαγοράννη γραφ. δε. 419-424

(Legend, θαμ. Συνηρ. 1 σ. 422)

θαυμαγοράννη

2 Ιωσήφ

420 Κι' ο θαύματος^(*) ἐστίνετο καὶ τὸ γοναθίρι,
15 τὸν αἶνον Ἀρχιστράτηγον, θῶναι τὸ παρθεῖρι.
ἵς καὶ δῶμα τοῦ μοναστηρίου ἔχει τὸ μοαῖράν
καὶ ἐβλάστα το ἵς ἡ γέρα του τοῦ ξηροδασημαῖν.
« Φύγε, υπαῖραταῖρη μου, καὶ σὺ, ὅς κασετάνε,
παρὶ καὶ ἐκπύζασιν ὅ σὺν ὅς γονοσημαῖν »

(*) ἡ' οἱ οὐ θαυματογραφίαν καὶ τὸν ἕρπον καὶ τὴν ἑαυτὴν καὶ ἐστ-
ρασταῖν ἐκπύζασιν.

